

IWANOWICE

(...) Najpierwszą wzmiankę o wsi I. znajdujemy u Szymona Starowolskiego który mówi że w r. 1293 Prokop, biskup krakowski, na wstawienie się dziedzica tej majątności, fundował tu kościół i dziesięcinami od stołu biskupiego zaopatrzył (Szymon Starowolski *Vita Antistitum Cracoviensium* 1658 r. pag. 72), lecz kto by był tym dziedzicem nie wiemy. W XV I. stanowiły własność Jana Pieniążka herbu Odrowąż, który to ród oddawna w tutejszej okolicy posiadał wiele włości. w połowie zeszłego wieku majątność ta należała ks. Augusta Aleksandra na Klewaniu i Żukowie Czartoryskiego, wojew. ruskiego; w r. zaś 1792 dobra te były w posiadaniu Michała i Salomei Walewskich, następnie Tekli z Walewskich Walewskiej, a po jej śmierci w r. 1862 przeszły na syna Stanisława Walewskiego, który w r. 1866 sprzedał je Wilhelmowi Zawadzkiemu. Długosz, który tak dokładnie opisuje uposażenie każdego kościoła dyecezyi krakowskiej, nie wymienia jednak I. pomiędzy parafiami, a tylko wyliczając dziesięciny dla klasztoru norbertanek w Imbramowicach, mówi, że w I. znajduje się kościół parafialny; w innych zaś miejscach wymienia wsie: Poskwitów, Damice, Biskupice, Maszków i Przestańsko, jako należące do par. iwanowickiej (Lib. benefic. t. III, str. 86, 99, 107, 109, 111, 112, 332, 333). Do dóbr I., jak wyżej nadmieniliśmy, należą folwarki: Krasieniec, Widoma Iwanowicka i Poskwitów, z których dwóch pierwszych wsi nie znajdujemy wcale w księdze uposażeń Długosza, ostatnia zaś pod nazwą Poskytków, wymieniona jako należąca do Jana Pieniążka h. Odrowąż, którego także Gywanowskim (Iwanowskim) nazywa, Jana Oraczowskiego ze Szreniawitów; wnosić więc wypada, że wsie Krasieniec i Widoma w późniejszych już czasach powstały.

*Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów
słowiańskich, Warszawa 1880, s. 319.*

c.d.n.

ROK 1855

Po śmierci xxx księdza Mikołaja Szymanowicza
przypadłej w dniu 22 kwietnia 1855 r.

[illegible]

W tym roku ogłoszony został dogmat ????

ZABYTKI NEOLITYCZNE Z JAM MIESZKALNYCH W POSKWITOWIE (POW. MIECHÓW)

Wieś Poskwitów leży w powiecie miechowskim, w pobliżu Słomnik. W odległości 1 1/2 km. na zachód od wsi przepływa rzeczka Dłubnia, nad którą leżą znane z prehistorji ziem Polski Iwanowice (Fig. 1), w otoczeniu typowego krajobrazu lessowego. Na południe od wsi biegnie łańcuch niskich wzgórz lessowych, stromo opadających. Wzgórza te od strony wsi ciągną się długą, równą linią, natomiast z przeciwnej strony wybiegają z nich, prostopadle do linii grzbietu, górskie języki, tworząc szereg krótkich, zamkniętych z jednej strony dolin (Fig. 2).

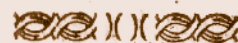
Na terytorjum Poskwitowa, nad lewym brzegiem Dłubni, u stóp zachodniego krańca łańcucha wzgórz lessowych, znajdują się neolityczne jamy mieszkalne. Tutaj, na polu, należącym do jednego z miejscowych gospodarzy, p. Stanisława Zuradziwego, znajdowano często szczątki ceramiki, kości oraz wyroby krzemienne i rogowe. Znaleźiska te zważyli domorosłych poszukiwaczy, którzy przyczynili się do rozproszenia i zniszczenia wielu zabytków. Dopiero około r. 1906 znaleziskami temi zainteresował się p. Julian Wiśnicki, amator-archeolog, nauczyciel i mieszkaniec wsi Iwanowice. Zaczął on prowadzić poszukiwania na własną rękę i to dość porządnie, chociaż, rzecz prosta, nie mogło być mowy o naukowym, systematycznym badaniu stanowiska. W każdym razie należy poczytać za wielką zasługę p. Wiśnickiemu, że ocalił zabytki poskwitowskie, a przynajmniej ich część, od ostatecznej zagłady. c.d.n.

Tadeusz Kutz, *Zabytki neolityczne z jam mieszkalnych w Poskwitowie (pow. Miechów)* [w]: Światowit, t. XVI - 1934/35, s. 97-116.

zielnik
Szymon Syreniusz

64

BARSZCZU ACANTHUS

Polonicus, Moc y Skutki.

PRagnienie po przepiciu uśmierza warzony, iakożkolwiek pożywany, także y surowy kwalzony w gorączkach piąc bywa dobry. Cholerę tłumi, y gaśi, chciwość do iedenia wzbudza, Suchotnym ludziom polewką używany, bardzo iest użyteczny, bo ie odwilża, w kolkach y kizkach dania krystery z niego, są użyteczne. Barłcz z korzeniem utłukłszy, w śmalcu go wieprzowym smażyć, a tym schnące członki mazać: też maść przepukłym, potłuczonym, oparżonym, y pokurczonym, iest użyteczna.

Wiadomość ciekawa. Każdemu wielce pożyteczna..., s.64.

Heracleum sphondylium

Fig. 2.